

ÅLANDS LANDSKAPSSTYRELSE

Nr 178 Nm

Mariehamn 1986-04-30

Hänvisning Istbeslut
1986-04-30

Ålands Landsting

Herr Talman

Ärende (1985-86 Lt - enkel
fråga nr 1)

I anledning av landstingsman Barbro Sundbacks i landstinget väckta fråga angående på vilket sätt landskapsstyrelsen avser medverka till att förbättra sälarnas livsvillkor i Östersjön har landskapsstyrelsen härmed äran avge följande svar.

Inom landskapet Åland förekommer idag ingen öppen jakttid efter säl. Gråsälén är helt fridlyst inom landskapet och enligt jaktlagen för landskapet Åland (31/85) får vikarsäl dödas endast i sådant fall att djuret inkommer i fiskodling. Därmed är Åland förutom Sovjetunionen den region som ger sälarna det starkaste skyddet enligt lag i Östersjön. Detta förhållande har väckt stor uppmärksamhet och uppskattning i naturvårdskretsar, bl.a. på det säl-symposium i Stockholm som nyligen inledde Världsnaturfondens i Finland och Sverige gemensamma skyddsprogram för Östersjöns sälar, som skall pågå 1986-88. T.ex. i riket har man fortfarande enligt förordningen FFS 660/83 öppen jakttid efter vikare under tiden 20.3 - 10.6.

Landskapsstyrelsen är väl underrättad om sälarnas kraftigt försämrade existensmöjligheter i Östersjön på grund av främst belastningen av miljögifter. Likaså är landskapsstyrelsen medveten om det stora ansvar landskapets myndigheter har i skyddsarbetet för Östersjösärens fortbestånd. Det kvarvarande gråsälbeståndet i Östersjön uppskattas i dag till ca 1 500 djur. Av dessa finns omkring 1 000 djur inom svenska vatten och av de resterande gråsälarna lever en stor del runt Åland.

Den påtagliga ökningen som sälarna uppvisat inom vissa områden efter det att jaktförbud infördes har enligt forskningen i många

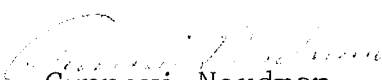
avseenden visat sig vara skenbar eftersom en motsvarande minskning i regel konstaterats på annat håll. Detta kan förklaras av de kraftiga sociala band som sammanhåller sälgrupperna.

Landskapet ingår följaktligen som en självständig region inom det av WWF påbörjade sälskyddsprogrammet och landskapet har en egen representant i den finländska arbetsgruppen. Landskapsstyrelsen har meddelat Världsnaturfondens Finlandsstiftelse att landskapsstyrelsen anser att det påbörjade skyddsarbetet är synnerligen angeläget och att landskapsstyrelsen i mån av möjlighet skall medverka till att programmet kan genomföras till de delar åländskt område berörs. Dock har landskapsstyrelsen noga framhållit för projektet att sälarna såsom hotade arter inom landskapets område icke får störas genom inventering, fångst och märkning innan landskapsstyrelsens tillstånd härför jämlikt 19 § LL om naturvård (41/77) inhämtats.

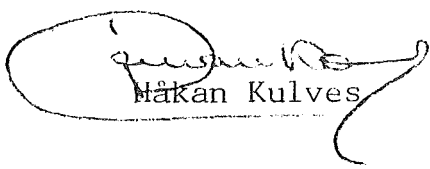
Genom att tillvarataga döda sälar som enligt 21 § LL om naturvård (41/77) tillfaller landskapet såsom fallvilt och efter överenskommelse distribuera dessa djur till forskningsinstitutioner bidrar landskapsstyrelsen fortsättningsvis till att miljögiftsfrågan och sjukdomsbilden hos sälarna kan klarläggas.

I sälskyddsprojektet ingår även att inrätta särskilda sälskyddsområden och i enahanda ordning som i 26 § jaktlagen (31/85) medges anser landskapsstyrelsen att åtminstone något sådant skyddsområde bör åstadkommas också på Åland.

V i c e l a n t r å d

Gunnevi Nordman

Miljövårdsintendent

Måkan Kulves